

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714212554
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714212554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti súdu o mal. Y.B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny F. W., dieťa rodičov P. a F., právne zastúpený advokátom U., o návrhu otca o zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 11P/191/2014-36 zo dňa 16. februára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu   p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd návrh otca o zníženie výživného zamietol. Pri rozhodovaní vychádzal   zo zistenia, že manželstvo rodičov bolo rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.05.2014, rozvedené, maloletá bola na čas po rozvedení zverená do starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 250 Eur mesačne. V čase tejto úpravy výživného súd vychádzal z príjmu matky 500 Eur mesačne a z príjmu otca 2.000 Eur mesačne. Prvostupňový súd sa s poukazom na ust. § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine zameril na zistenie, či nastala zmena pomerov, v dôsledku ktorej možno zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k takej zmene pomerov na strane otca, ani matky a dieťaťa, ktorá by odôvodňovala novú úpravu výživného. Uviedol, že návrh otca vychádza z absolútne nereálnych podkladov, keď na jednej strane tvrdí, že sa mu príjem diametrálne znížil z dôvodu ukončenia práce v A. pre chorobu, avšak na druhej strane uviedol, že pokiaľ pracoval v A., zarábala 2.500 Eur, pričom podľa daňového priznania v čase, keď pracoval otec v A., dosahoval príjem 390 Eur mesačne. Rovnako je deklarované platenie bytu zo strany otca vyššie, ako je ním deklarovaný príjem, preto ani tieto údaje nemohol súd brať ako relevantné. Podľa peňažného denníka za rok 2014 má otec pravidelné platby cez 2.000 Eur mesačne, pri výdavkoch otec uvádzal len položku cestovné, a to v sume 7.000 Eur mesačne. Podľa názoru prvostupňového súdu sú takéto údaje zavádzajúce a jednoznačne neodzrkadľujú skutočný príjem otca, ktorý je podstatne vyšší, ako otec skutočne deklaruje. Súd preto vychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine a z tzv. zákonnej fikcie, že príjem otca predstavuje 20-násobok sumy životného minima mesačne. Prvostupňový súd nepreveroval tvrdenie otca, že nemôže robiť s lepidlami, nakoľko otec naďalej pracuje v stavebníctve s odôvodnením, že práce strieda. Prvostupňový súd preto   pri rozhodovaní o návrhu na zníženie výživného, ktoré otec žiadal zo sumy 250 Eur na sumu 100 Eur mesačne, vychádzal z úvahy, že pokiaľ výživné 250 Eur tvorí len desatinu príjmu otca, takéto výživné je otec pri svojich majetkových pomeroch jednoznačne schopný platiť. Uzavrel, že doteraz stanovené výživné je adekvátne potrebám dieťaťa a zodpovedá aj možnostiam a schopnostiam otca. Návrh preto ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že zmení rozsudok Okresného súdu   Považská Bystrica zo dňa 28.04.2014, sp. zn. 11P/57/2014 v časti týkajúcej sa výšky výživného tak, že výživné pre

mal. Y. zníži počnúc dňom 01.12.2014 na sumu 100 Eur mesačne. Súdu vytýkal, že jeho úvaha o dosahovanom príjme otca sa nezakladá na žiadnej podloženej skutočnosti, pretože skutočný príjem, ktorý otec vykazoval, bol v roku 2013 vo výške 475,23 Eur a v roku 2014 vo výške 334,45 Eur. Uviedol, že podľa ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, pokiaľ je súd toho názoru, že výdavky navrhovateľa sú príliš vysoké, je povinný skúmať, či výdavky, ktoré vynakladá v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou, sú nevyhnutné na ich vynaloženie. Zdôraznil, že výdavky otca boli nevyhnutnou súčasťou pri jeho podnikateľskej činnosti, a preto súd tieto nemohol nezohľadniť. Namietal tiež, že súd vôbec podľa zásad pri určovaní výšky výživného neskúmal majetkové pomery otca. Otec nevlastní žiadne majetok, vlastní len staršie motorové vozidlo Škoda Octavia, ktoré má 7 rokov. Ak podľa Zákona o rodine má dieťa mať životný štandard, ako majú jeho rodičia, súd nemôže vziať do úvahy len jednu skutočnosť, a to, že otec si prenajal byt za 481 Eur mesačne. Otec má byt na rozdiel od matky prenajatý, preto matka platí náklady s bytom len vo výške 198 Eur, nakoľko byt vlastní. Aj tieto skutočnosti mal súd brať do úvahy pri určovaní výšky výživného a nielen sa obmedziť na skutočnosť, že výdavky v daňovom priznaní sú nereálne a neodzrkadľujú skutočnosť. Zdôraznil, že v A. už nepracuje a snaží sa nájsť prácu na Slovensku v odbore stavebníctvo.

Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že s odvolaním otca nesúhlasí. Uviedla, že maloletá od septembra nastúpi do základnej školy, preto jej očakávané výdavky budú vyššie. Nakoľko má záujem, aby sa maloletá kultúrne vzdelávala, nechce ju obmedzovať v krúžkoch, s ktorými sú spojené náklady (výtvarný, tanečný a podobne).

Kolízny opatrovník navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

Otec, podaním zo dňa 14.04.2015, oznámil súdu, že s účinnosťou od 25.03.2015 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny F. W. s tým, že podľa výpisu zo živnostenského registra ukončil živnosť.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a plnenie tejto vyživovacej povinnosti trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť. Výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, je vyjadrené uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, teda nielen zabezpečovanie jeho odôvodnených hmotných potrieb, ale aj tých, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný rozvoj.

O výživnom súd rozhoduje podľa stavu zistenom v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je povinnosťou súdu porovnávať okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase poslednej úpravy a v čase nového rozhodovania o výške výživného.

Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine) s ohľadom na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V preskúmanej veci súd prvého stupňa posudzoval rozsah vyživovacej povinnosti otca k mal. Y. v súlade s uvedenou právnou úpravou a jej výkladom. Správne porovnával, či v pomeroch rodičov a v pomeroch maloletej nastala taká zmena, ktorá odôvodňuje zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti. Preskúmaním napadnutého rozsudku bolo zistené, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti, rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Pri rozhodovaní zohľadnil, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových

pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že výživné zo strany otca pre mal. Y. bolo upravené naposledy rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 11P/57/2014 zo dňa 28.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2014, ktorým súd schválil dohodu rodičov, podľa ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu pre maloletú sumou 250 Eur mesačne. V tom čase otec pracoval v A.. Z odôvodnenia tohto rozsudku rozsah príjmu rodičov nevyplýva (rozsudok v zmysle § 157 ods. 3 O.s.p. obsahuje len predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol). Podľa vyjadrenia účastníkov otec v tom čase dosahoval príjem 2.000 Eur a matka príjem 500 Eur mesačne.

Od poslednej úpravy výživného sa pomery maloletej zásadne nezmenili. Matka podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahuje hrubú mzdu 600 Eur a po odpočítaní nevyhnutných položiek príjem vo výške 186 Eur netto. Otec dôvodí tým, že je nezamestnaný, ukončil podnikateľskú činnosť ku dňu 25.03.2015. V A. pracoval do októbra 2014. Otec pracoval v A. ako obkladač. Liečil sa na ekzém, a preto podľa svojich vyjadrení v práci pokračovať nemohol, z dôvodu bolesti. Podľa svojich vyjadrení zarábala 2.500 Eur mesačne, za rok 2013 v majetkovom priznaní deklaroval (po odpočítaní výdavkov) príjem 475,23 Eur a za rok 2014 po odpočítaní výdavkov príjem vo výške 334,45 Eur. Vzhľadom na pochybnosti súdu ohľadne výdavkov otca, keď otec podľa peňažného denníka za rok 2014 vykazoval výdavky na cestovné v sume 7.000 Eur, okresný súd vychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti, podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť doklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu, zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. V takom prípade príjem potom predstavuje 20 x 198,09 Eur (životné minimum od 01.07.2014).

Ako vyplýva z návrhu otca, otec sa domáha zníženia výživného na sumu 100 Eur s účinnosťou od 01.12.2014. Do 25.03.2015 bol otec živnostník, pracoval v stavebnej činnosti, robil prácu obkladača. Podľa výpovede otca pred prvostupňovým súdom, pokiaľ nerobil v A., robil „doma“, a to bez faktúr. Od januára mal mať prvú faktúru preplatenú, keďže robil prerábku bytu, čo bola kombinácia rôznych činností. Pokiaľ otec do 25.03.2015 vykonával živnosť v oblasti stavebných činností a od 25.03.2015 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a ním deklarovaný príjem bol v rozpore s príjmom, ktorý podľa svojho vyjadrenia otec dosahoval, ktoré rozpory otec ani pred prvostupňovým súdom na výslovnú otázku zo strany súdu nevysvetlil, potom nemožno dospieť k záveru, že od poslednej úpravy výživného nastala taká zmena pomerov otca, ktorá by bola dôvodom na zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti. Pokiaľ za danej situácie sa otec vzdal podnikateľskej činnosti, túto ukončil, nemožno akceptovať jeho nezamestnanosť s takým dôsledkom, že bude platiť výživné na maloletú len v rozsahu ním navrhovanej sumy 100 Eur mesačne. Pokiaľ aj otec je v súčasnej dobe evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, neznamená, že nemá možnosť a schopnosť, aby si plnil vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu. Nebolo v konaní preukázané, že by nebolo v možnostiach a schopnostiach otca zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na platenie vyživovacej povinnosti v doterajšom rozsahu.

Vychádzajúc z ustanovení Zákona o rodine a z nich vyplývajúcej zásady, že výživným dieťaťa má byť zabezpečená životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu jeho rodičov, pri zvážení všetkých skutočností ohľadne pomerov na strane otca, akceptujúc potreby maloletej, odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.